

gørelse, at dens Tog i Fremtiden skal ekspederes fra Hovedbanegaarden. Denne Udgift er sat til 20,000 Kr. aarlig. Men disse 20,000 Kr. aarlig er Renten af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og denne halve Million maa da fornuftigvis lægges til den før nævnte Sum, og saa er vi oppe paa en Sum af 6,750,000 Kr. Hvis man nu vil regne med Statsbanernes Overslag til mit Forslag, vil man se, at dette vil kunne faas 2 Mill. Kr. billigere end Mølleengsprojektet. Hvis man bruger mine Tal, som jeg anser for at være de rigtigste, bliver det en Besparelse af $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Og forudsættes det, hvad jeg mener, man har absolut Ret til, at den Plan, som jeg har foreslaaet, ved sin Realisation vil være tilstrækkelig til Trafikken i Aarhus for de næste 20—25 Aar, vil disse 2 eller $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. med Renter og Renters Renter i den Tid være vokset til 4—5 Mill. Kr. i det mindste, og saa har vi den Sum, som man kan faa en ny Godsbanegaard for, hvis man faar Brug for en saadan til den Tid, enten man saa vil anlægge den i Mølleengen eller ved Havnen.

Jeg har i Betænkningen anført de Fordele, denne Plans Gennemførelse medfører, men der er en Fordel til, jeg vil nævne, nemlig at Planen kan gennemføres hurtigere end nogen af de andre, i alt Fald hurtigere end Regeringsplanen og den Hammerichske Plan, og at det vil være en Fordel baade for Aarhus By og for Godsmotagerne rundt omkring i Landet, behøver vist ingen nærmere Paavisning. Statsbaneledelsen vil ikke ret gerne tiltræde denne Plan, og jeg forstaar godt, at man hellere vil bygge en hel ny Banegaard end udvide og ombygge den bestaaende. Men jeg synes, at her har vi andre Hensyn at tage end Hensynet til Statsbaneledelsens Ønsker i saa Henseende. Vi skal søge at skabe gode Trafikforhold i Aarhus for billigst mulig Penge, og det forekommer mig, at man ad den Vej, jeg foreslaar, opnaar at faa skabt en god Banegaard og faa den skabt for saa smaa Penge, som der overhovedet kan være Tale om. Vi faar en Banegaard, som kan strække til i saa lang en Fremtid, vi overhovedet kan se udover. Derfor anbefaler jeg at stemme for det af mig stillede Ændringsforslag.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Hassing Jørgensen*): Jeg kan selvfølgelig fuldstændig slutte mig til det Mindretal, som har anbefalet at indstille Regeringens Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) talte om noget, som havde gjort et utiltalende Indtryk paa ham, nemlig at den ærede Ordfører for dette Mindretal (Ferdinand Nielsen) tumlede med Millionerne, som om der var nok af dem. Maa jeg have Lov til at sige til det ærede Medlem, at paa mig gør det et utiltalende Indtryk, at det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer søger at fremkalde den Forestilling, at det, de foreslaar, er billigere end det, jeg har foreslaaet, søger at fremkalde den Forestilling, at Statskassen sparer Penge ved at følge de Herrers Forslag. Denne Forestilling er forkert, og det er urigtigt af de Herrer at ville fremkalde den.

Det ærede Medlem fra Verninge erkender, at for Godstrafikkens Vedkommende er Forholdene i Aarhus af den Art, at det er nødvendigt, at der gøres noget, men det ærede Medlem drister sig til at mene, at det af ham stillede Forslag er tilstrækkeligt til at raade Bod paa de uheldige Forhold indtil videre. Jeg for mit Vedkommende drister mig til at mene, at for Persontrafikkens Vedkommende er Forholdene i Aarhus ogsaa ganske uforvarlige, og jeg drister mig til at mene, at det ærede Medlem er enig med mig deri, og deraf forekommer det mig, at man skulde kunne drage den Slutning, at det ærede Medlem, som er bekendt med Forholdene, kender deres farlige Beskaffenhed. Det er ikke blot en Ulempe for Godsbefordringen, det er en direkte Fare for Personernes Liv, det her drejer sig om; det forekommer mig, at det ærede Medlem har en stor Forpligtelse til at bidrage til Gennemførelsen af en Plan, hvorved disse Ulemper fjernedes. Det ærede Medlem betegnede sit Forslag ikke som en midlertidig Løsning, men som en delvis Løsning og omtalte i denne Forbindelse, at han ikke havde mødt nogen som helst Imødekommen fra min Side. Jeg vil dog præcisere, at jeg overfor Udvalget har erklæret, at jeg ikke kunde gaa med til nogen Løsning, som ikke endeligt fast-